

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในสังกัดสำนักงานเขตลำปาง มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เป็นการศึกษาปัจจัยจูงใจตามทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยอนามัย ได้แก่ นโยบายและการบริหารของบริษัท การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา ตำแหน่งงาน ความมั่นคงในการทำงาน ชีวิตส่วนตัว สภาพการทำงาน ค่าตอบแทน และปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ลักษณะงานที่ทำ โอกาสในการเจริญเติบโตและความรับผิดชอบ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในสังกัดสำนักงานเขตลำปาง ประกอบด้วยสาขาในจังหวัดลำพูน 6 สาขา จำนวน 65 ราย และสาขาในจังหวัดลำปาง 7 สาขา จำนวน 81 ราย รวมทั้งสิ้น 13 สาขา 146 ราย ยกเว้นระดับผู้จัดการสาขาและผู้จัดการสาขาอาวุโส ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงสุดของสาขา (ธนาคารกรุงไทย, 2554: ออนไลน์)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากพนักงาน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในสังกัดสำนักงานเขตลำปาง จำนวน 146 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้ได้ศึกษาสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยอนามัย และปัจจัยจูงใจ ของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในสังกัดสำนักงานเขตลำปาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและความคาดหวังในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัย จูงใจในการทำงานตามลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ การศึกษา อายุการทำงานกับธนาคาร ระดับ ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ลักษณะการจ้างงาน รายได้ต่อเดือน และจังหวัดในการปฏิบัติงานโดยใช้ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

การวัดระดับความสำคัญ เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 74-75) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

คะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความสำคัญระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ความสำคัญระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ความสำคัญระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ความสำคัญระดับน้อย

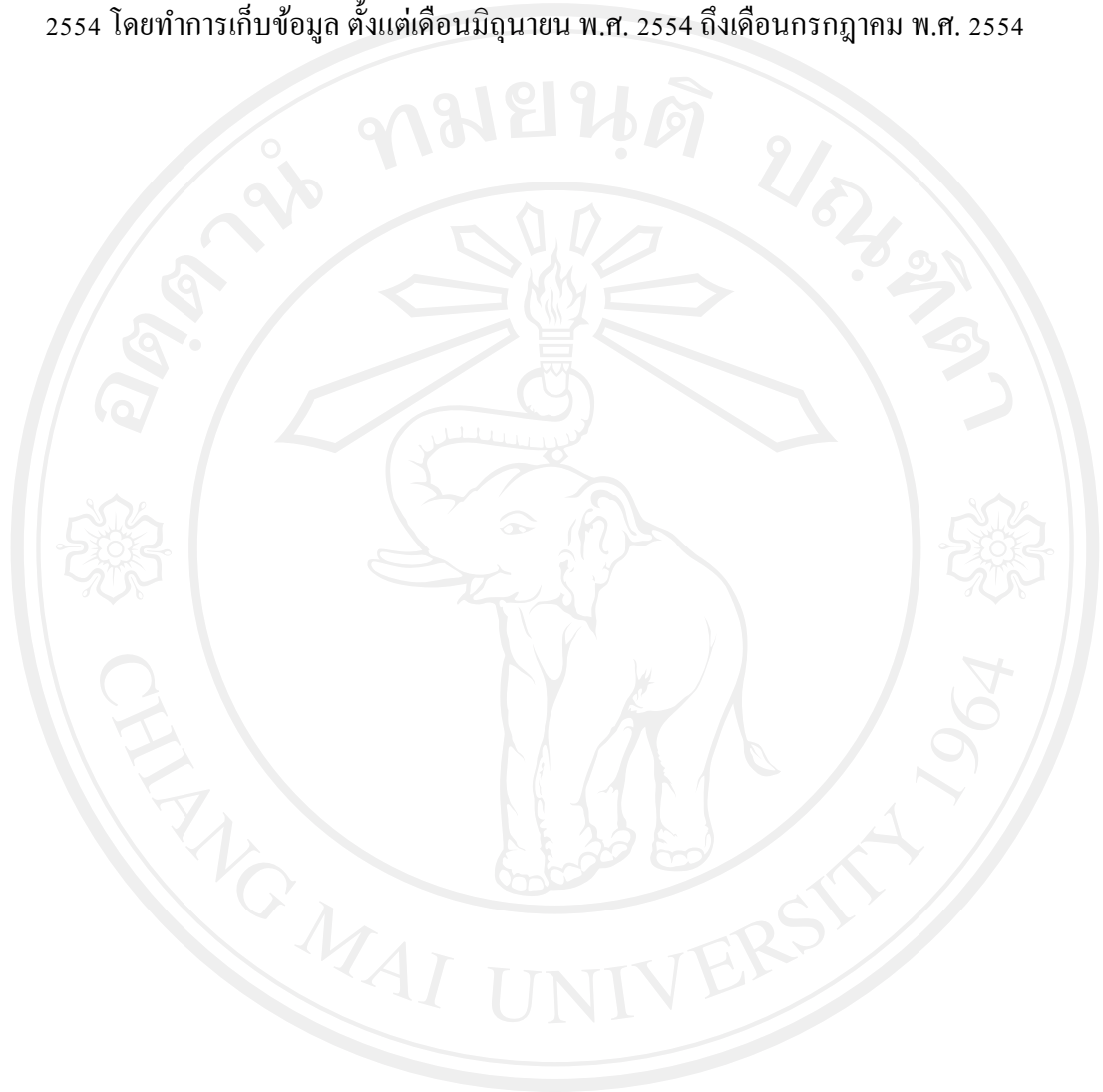
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ความสำคัญระดับน้อยที่สุด

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ สถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในสังกัดสำนักงานเขต ลำปาง จำนวน 13 สาขา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ได้ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 โดยทำการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved